

Sygn. akt XVI *GCo* 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Teofilak

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.*

z udziałem (...) *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w T.*

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Ewa Teofilak

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 10 marca 2015 r. (data prezentaty) (...) *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.* (dalej: *Uprawniony*) domagał się na zasadzie art. 730 §1 KPC w zw. z art. 7301 §1 KPC z zw. z art. 732 KPC w zw. z art. 755 §1 KPC:

I. udzielenia zabezpieczenia przysługującego *Uprawnionemu* wobec spółki działającej pod firmą (...) *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w T.* (Obowiązana lub (...)) roszczenia o ustalenie na podstawie art. 189 KPC, że *Obowiązanej* nie przysługuje uprawnienie do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu *Ramowej Umowy Sprzedaży Praw Majątkowych* wynikających ze Świadcstw Pochodzenia Nr (...), zawartej pomiędzy *Uprawnionym* oraz *Obowiązaną* w dniu 2 marca 2010 roku (...), o którym mowa w art. 14 ust. 7 *Umowy Sprzedaży Certyfikatów*, opartego na twierdzeniu o istotnym niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu przez *Uprawnionego* postanowień *Umowy Sprzedaży Certyfikatów* – które nie zostało naprawione w terminie 30-tu dni od otrzymania przez *Uprawnionego* pisemnego zawiadomienia od *Obowiązanej* wzywającego do naprawienia powstałego naruszenia – polegającym na odmowie przystąpienia lub braku prowadzenia w dobrej wierze żądanych przez *Obowiązaną* renegotjacji *Umowy Sprzedaży Certyfikatów* w trybie art. 14 ust. 1 - 6 *Umowy Sprzedaży Certyfikatów* z powołaniem się na zmiany w przepisach prawa polegające na:

- uchyleniu z dniem 31 grudnia 2012 roku rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 roku w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz.U. 2008, Nr 156, poz. 969 z późn. zm.; (...)) wskutek wejścia w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 roku w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz.U. 2012, Nr 1229; (...)), lub

- uchwaleniu w dniu 16 stycznia 2015 roku przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o odnawialnych źródłach energii;

poprzez:

(i) zakazanie Obowiązanej składania oświadczenia o rozwiązaniu Umowy Sprzedaży Certyfikatów, o którym mowa w art. 14 ust. 7 Umowy Sprzedaży Certyfikatów opartego na twierdzeniu o istotnym niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu Umowy Sprzedaży Certyfikatów polegającym na odmowie przystąpienia lub braku prowadzenia w dobrej wierze żądanych przez Obowiązaną renegotjacji Umowy Sprzedaży Certyfikatów w trybie art. 14 ust. 1 - 6 Umowy Sprzedaży Certyfikatów z powołaniem się na zmiany w przepisach prawa polegające na:

- uchyleniu z dniem 31 grudnia 2012 roku Rozporządzenia 2008 wskutek wejścia w życie Rozporządzenia 2012, lub
- uchwaleniu w dniu 16 stycznia 2015 roku przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o odnawialnych źródłach energii,

które to naruszenie nie zostało naprawione w terminie 30-tu dni od otrzymania przez Uprawnionego pisemnego zawiadomienia od Obowiązanej wzywającego do naprawienia powstałego naruszenia; oraz

(ii) nakazanie Obowiązanej wykonywania Umowy Sprzedaży Certyfikatów na dotychczasowych warunkach, zgodnie z jej treścią;

do czasu prawomocnego zakończenia postępowania z powództwa Uprawnionego przeciwko Obowiązanej o ww. ustalenie;

oraz

II. udzielenia zabezpieczenia przysługującego Uprawnionemu wobec Obowiązanej roszczenia o ustalenie na podstawie art. 189 KPC, że Obowiązanej nie przysługuje uprawnienie do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu Umowy Sprzedaży Energii Elektrycznej Wytwarzanej w (...) Nr (...) zawartej pomiędzy Uprawnionym oraz Obowiązaną w dniu 2 marca 2010 roku ((...)), o którym mowa w art. 17 ust. 6 Umowy Sprzedaży Energii, opartego na twierdzeniu o istotnym niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu przez Uprawnionego postanowień Umowy Sprzedaży Energii – które nie zostało naprawione w terminie 30-tu dni od otrzymania przez Uprawnionego pisemnego zawiadomienia od Obowiązanej wzywającego do naprawienia powstałego naruszenia – polegającego na odmowie przystąpienia lub braku prowadzenia w dobrej wierze żądanych przez Obowiązaną renegotjacji Umowy Sprzedaży Energii w trybie art. 17 ust. 1 – 5 Umowy Sprzedaży Energii z powołaniem się na wskazane powyżej zmiany w przepisach prawa;

poprzez:

(i) zakazanie Obowiązanej składania oświadczenia o rozwiązaniu Umowy Sprzedaży Energii, o którym mowa w art. 17 ust. 6 Umowy Sprzedaży Energii opartego na twierdzeniu o istotnym niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu Umowy Sprzedaży Energii polegającym na odmowie przystąpienia lub braku prowadzenia w dobrej wierze żądanych przez Obowiązaną renegotjacji Umowy Sprzedaży Energii w trybie art. 17 ust. 1 - 5 Umowy Sprzedaży Energii z powołaniem się na zmiany w przepisach prawa polegające na:

- uchyleniu z dniem 31 grudnia 2012 roku Rozporządzenia 2008 wskutek wejścia w życie Rozporządzenia 2012, lub
- uchwaleniu w dniu 16 stycznia 2015 roku przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o odnawialnych źródłach energii,

które to naruszenie nie zostało naprawione w terminie 30-tu dni od otrzymania przez Uprawnionego pisemnego zawiadomienia od Obowiązanej wzywającego do naprawienia powstałego naruszenia;

(ii) nakazanie Obowiązanej wykonywania Umowy Sprzedaży Energii na dotychczasowych warunkach, zgodnie z jej treścią;

do czasu prawomocnego zakończenia postępowania z powództwa Uprawnionego przeciwko Obowiązanej o ww. ustalenie

Jednocześnie uprawniony wniósł o niezwłoczne rozpoznanie wniosku z uwagi na to, że termin 30 dni, po upływie którego Obowiązana może złożyć oświadczenia wskazane w pkt I i II powyżej upływa – wedle jej twierdzeń – w dniu 18 marca 2015 roku;

Uprawdopodobniając istnienie roszczenia Uprawniony wskazał, iż pod koniec 2012 roku, m.in. wobec spadku cen rynkowych energii, (...) zażądała renegotjacji opisanych powyżej umów, które to żądanie ponowiła pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku. Pismem z dnia 8 listopada 2013 roku (...) poinformowała, że przesłane przez (...) projekty aneksów zostały przekazane do (...) i po uzyskaniu jego stanowiska, (...) poinformuje o nim niezwłocznie. Pismo to było ostatnim pismem, jakie otrzymano od (...) w przedmiocie renegotjacji postanowień umów.

W 2013 roku zdecydowano o zawieszeniu procesu połączenia (...) z (...) Sp. z o.o., przeniesiono składniki majątkowe (...) do innych spółek z (...) oraz wygaszono część działalności tej spółki (handel hurtowy), ograniczono działania rozwojowe, rozwiązano umowy z kluczowymi managerami. (...) poniosło stratę za rok obrotowy 2013. W połowie 2014 roku przeniesiono siedzibę (...) z M. do T., zaś (...) podjął uchwałę o rozwiązaniu (...) i postawieniu jej w stan likwidacji. Likwidatorami zostali Pani J. K. oraz Pani I. K., pracownicy (...). O powyższych zmianach nie poinformowano Uprawnionego, pomimo istnienia w tym zakresie obowiązków wynikających z Umów.

W czasie spotkania z innymi kontrahentami (...) (tj. (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o.) w dniu 8 września 2014 roku likwidatorzy, oświadczyli, że umowy długoterminowe nie zostaną przez (...) wykonane, a żadne prawa kontrahentów (...) wynikające z takich umów – zaspokojone lub zabezpieczone. W odpowiedzi na pytanie Uprawnionego zawarte w piśmie z dnia 22 lipca 2014 roku likwidatorzy wskazali, że nie są umocowani i nie leży w ich kompetencji lub obowiązków wskazywanie podmiotów, czy to z (...), czy jakichkolwiek innych, które miałyby „przejmować” prawa i obowiązki z umów, zaś w obowiązujących przepisach prawa brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do przejmowania praw i obowiązków likwidowanej spółki.

Uprawniony pismem z dnia 10 października 2014 roku zgłosił likwidatorom wierzytelności wynikające z Umów. Pismo to pozostało bez jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony (...), zaś likwidatorzy (...) nie zabezpieczyli niewymagalnych wierzytelności przysługujących Uprawnionemu.

W ocenie Uprawnionego proces likwidacji służy jedynie wygaszeniu Umów, które stały się niekorzystne nie dla (...), lecz dla Grupy (...), która od nabywa całość praw i energii od (...).

Postanowieniem z 13 stycznia 2015 roku, Sądu Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie udzielił zabezpieczenia przysługującego (...) Sp. z o.o. roszczenia o odwołanie likwidatorów poprzez orzeczenie określonych zakazów związanych z postępowaniem likwidacyjnym.

Pismem z dnia 27 stycznia 2015 roku, Obowiązana powołując się na postanowienia art. 14 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz na postanowienia art. 17 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Energii wezwała Uprawnionego do ich renegotjacji. Obowiązana wskazała jako podstawę wezwania „zmianę stanu prawnego która czyni niemożliwym wykonanie Umowy PM ze względu na zmianę stanu prawnego, która czyni niemożliwym wykonanie Umowy PM z uwagi na powstanie trwałych i rażących strat po stronie (...) w wyniku realizacji Umowy PM”.

Uprawniony pismem z dnia 5 lutego 2015 roku oświadczył, że pomimo niewykazania przez (...) zaistnienia przesłanek do podjęcia renegotjacji, gotów jest w dobrej wierze spotkać się z przedstawicielami (...) w dniu 13 lutego 2015 roku, w celu omówienia podniesionych w wezwaniu kwestii. Pozostałe spółki grupy (...)uzgodniły ten sam termin spotkania renegotjacyjnego.

W dniu 13 lutego 2015 roku odbyło się ww. spotkanie, w którym uczestniczył Wiceprezes Zarządu Uprawnionego – Pan M. Ś. i Pan T. P. w charakterze pełnomocnika (obaj działający także imieniem pozostałych spółek z (...)) oraz Likwidatorzy Obowiązanej. Na spotkaniu tym strony przystąpiły do renegotjacji Umów. Podczas spotkania przedstawiciele Uprawnionego oświadczyli: „Przystępujemy do renegotjacji z uwzględnieniem słusznego interesu obu stron, w trybie art. 17 ust. 1 oraz następnych Umowy Sprzedaży Energii Elektrycznej Wytwarzanej w (...) zawartej w dniu 2 marca 2010 roku oraz w art. 14 ust. 2 oraz następnych Umowy Sprzedaży Praw Majątkowych wynikających ze Świadczeń Pochodzenia zawartej w dniu 2 marca 2010 roku”. W odpowiedzi likwidatorzy Obowiązanej oświadczyli, że „wyrażają zgodę i potwierdzają przystąpienie do renegotjacji w dniu 13 lutego 2015 roku, zgodnie z art. 17 ust. 1 Umowy Sprzedaży Energii oraz z art. 14 ust. 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów”. Uprawniony oświadczył ponadto, że przed następnym spotkaniem, którego termin został wyznaczony na dzień 2 marca 2015 roku oczekuje propozycji zmian zasad współpracy oraz przedstawienia dokumentów potwierdzających istnienie przesłanek podjęcia renegotjacji, zaś Obowiązana zobowiązała się przedstawić takie dokumenty wraz z pisemnymi propozycjami zmian do Umów w terminie do dnia 24 lutego 2015 roku.

W dniu 16 lutego 2015 roku Uprawnionemu zostało doręczone pismo Obowiązanej z dnia 11 lutego 2015 roku pt. „Wezwanie do naprawienia przypadku istotnego niewykonania Umowy PM oraz Umowy EE”. W piśmie tym Likwidatorzy zarzucili Uprawnionemu naruszenie powołanych powyżej art. 14 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Energii, oraz wezwali Uprawnionego do naprawienia przypadku istotnego niewykonania Umów, poprzez przystąpienie do renegotjacji, powołując się na postanowienia art. 14 ust. 7 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 6 Umowy Sprzedaży Energii. (...) zastrzegła, że spotkanie przedstawicieli Uprawnionego i Obowiązanej może odbyć się wyłącznie w trybie renegotjacji przewidzianym w Umowach i jego odbycie „[w]ymaga pisemnego potwierdzenia i doręczenia (...) przed spotkaniem w dniu 13 lutego 2015 roku przez należycie umocowanych do składania oświadczeń woli przedstawicieli (...), że (...) przystępuje do renegotjacji w trybie określonym w niniejszym Wezwaniu, a więc odpowiada pozytywnie na niniejsze Wezwanie do naprawienia powstałego przypadku istotnego niewykonania Umowy (...) oraz istotnego niewykonania Umowy (...)”.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 20 lutego 2015 roku Uprawniony wskazał, że wbrew twierdzeniom Obowiązanej, przesłanką wszczęcia renegotjacji nie jest samo wystąpienie przez jedną ze stron z żądaniem ich wszczęcia, lecz zaistnienie podstaw wszczęcia renegotjacji, które zostały określone w Umowach.

Uprawniony zaprzeczył, jakoby dopuścił się naruszenia art. 14 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Energii, wskazując, że wezwanie z dnia 11 lutego 2015 roku uważa za bezprzedmiotowe. Uprawniony zażądał także od (...) przedstawienia pisemnego oświadczenia, że po stronie Uprawnionego brak jest stanu naruszenia Umów. Pismem z dnia 25 lutego 2015 roku (doręczonym (...) w dniu 26 lutego 2015 roku) Uprawniony złożył oświadczenie, co do woli przystąpienia do renegotjacji Umów w celu naprawienia powstałego przypadku istotnego niewykonania Umów, bez warunków wstępnych i zastrzeżeń oraz zgodnie z zasadami określonymi przez (...) w piśmie z dnia 11 lutego 2015 roku. W związku z niewypełnieniem przez (...) zobowiązania (zgodnie z ustaleniami ze spotkania w dniu 13 lutego 2015 roku) do przedstawienia w terminie do dnia 24 lutego 2015 roku pisemnych propozycji zmian do Umów oraz dokumentów potwierdzających istnienie podstaw do renegotjacji, Uprawniony wezwał także (...) do przedstawienia tych materiałów. W związku z niewypełnieniem przez (...) zobowiązania (zgodnie z ustaleniami ze spotkania w dniu 13 lutego 2015 roku) do przedstawienia w terminie do dnia 24 lutego 2015 roku pisemnych propozycji zmian do Umów oraz dokumentów potwierdzających istnienie podstaw do renegotjacji, Uprawniony wezwał także (...) do przedstawienia tych materiałów. Przedstawiciele Uprawnionego w dniu 02 marca 2015 roku udali się do M. w celu odbycia spotkania z Likwidatorami (...). Spotkanie nie odbyło się, z uwagi na nieobecność Likwidatorów.

W dniu 3 marca 2015 roku Uprawnionemu zostało doręczone kolejne pismo (...) z dnia 27 lutego 2015 roku, w którym Obowiązana ponowiła swoje wezwania do złożenia przez Uprawnionego kolejnych oświadczeń o przystąpieniu do renegotjacji.

W dniu 5 marca 2015 roku Uprawnionemu doręczono kolejne pismo (...) z dnia

4 marca 2015 roku, które stanowi odpowiedź na pismo Uprawnionego z dnia 25 lutego 2015 roku doręczone (...) w dniu 26 lutego 2015 roku. W pismach tych Obowiązana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko i wskazała, że spotkanie w dniu 13 lutego 2015 roku odbyło się bez udziału Uprawnionego, zaś Obowiązana „oczekuje zastosowania się przez (...) w dobrej wierze do ponownego wezwania (...) zawartego w piśmie z dnia 27 lutego 2015 roku.”

(...) twierdzi, że skutecznie zgłosiła żądanie renegotjacji, zaś Uprawniona odmawia ich prowadzenia, co ma stanowić przypadek istotnego niewykonania Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz Umowy Sprzedaży Energii dający (...) prawo rozwiązania Umów.

W ocenie uprawnionego zapisane w art. 14 ust. 1 - 5 Umowy Sprzedaży Certyfikatów uruchomienie trybu renegotjacji, oraz bezskuteczność renegotjacji skutkuje prawem stron Umowy do poddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu powszechnego (art. 14 ust. 6 w zw. z art. 16 ust. 1 - 3 Umowy Sprzedaży Certyfikatów). Analogicznie kwestia ta została uregulowana w Umowie Sprzedaży Energii (por. art. 17 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 - 3 Umowy Sprzedaży Energii). W konsekwencji, jeżeli na skutek skierowania wezwania jednej ze stron dochodzi do rozpoczęcia renegotjacji i nie dochodzi do osiągnięcia to – zgodnie z jednoznacznie wyrażoną wolą stron Umów – jedynym uprawnieniem przysługującym stronom jest uprawnienie do poddaniu sporu sądowi powszechnemu.

W opinii Uprawnionego zgodnie z treścią Umów obowiązek podjęcia renegotjacji powstaje w przypadku wystąpienia ściśle określonych zmian prawa, wywołujących opisane wyżej skutki dla stron Umów. Spełnienie tych przesłanek powinna wykazać, a co najmniej uprawdopodobnić Strona wzywająca do podjęcia renegotjacji.

W wezwaniu do podjęcia renegotjacji (...) powołała się na dwie zmiany w „obowiązujących przepisach prawa”, które miały „czynić niemożliwym wykonanie Umów z uwagi na powstanie trwałych i rażących strat po stronie (...) w wyniku realizacji Umów”. W ocenie Uprawnionego nie są poprzez te przesłanki spełnione podstawy do renegotjacji Umów - wywołane zmianą prawa niemożliwość lub sprzeczność z prawem wykonania umów.

Uprawniony podkreślił, że Umowy nie zawierają postanowień dopuszczających renegotjacje w przypadku zmiany cen rynkowych (giełdowych) praw majątkowych, a tego w istocie domaga się (...), powołując się na „trwały i znaczny spadek cen (...) (por. pismo (...) z dnia 27 stycznia 2015 roku).

Zgodnie z art. 14 ust. 7 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 6 Umowy Sprzedaży Energii „(...) w przypadku istotnego niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy, Strona która nie dokonała naruszenia postanowień wynikających z Umowy będzie uprawniona do jej rozwiązania. Rozwiązanie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym będzie skuteczne po upływie 30 dni od dostarczenia zawiadomienia o rozwiązaniu Umowy z powodu jej istotnego niewykonania lub nienależytego wykonania, jeżeli nie zostało naprawione w terminie 30 dni (...) od otrzymania przez drugą Stronę pisemnego zawiadomienia wzywającego do naprawienia powstałego naruszenia”.

W świetle powyższego Uprawniony twierdzi, iż Obowiązana swoim pismem z dnia 11 lutego 2015 r. zmierza do stworzenia okoliczności, na podstawie których będzie mogła skorzystać z prawa do rozwiązania umowy. Uprawniony wskazuje, przytaczając treść umów, iż nie zachodzą przesłanki nimi określone, by złożenie oświadczenia o rozwiązaniu umów mogło być skuteczne prawnie.

Zgodnie z art. 14 ust. 7 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 6 Umowy Sprzedaży Energii „(...) w przypadku istotnego niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy, Strona która nie dokonała naruszenia postanowień wynikających z Umowy będzie uprawniona do jej rozwiązania. Rozwiązanie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym będzie skuteczne po upływie 30 dni od dostarczenia zawiadomienia o rozwiązaniu Umowy z powodu jej istotnego niewykonania lub nienależytego wykonania, jeżeli nie zostało naprawione w terminie 30 dni (...) od otrzymania przez drugą Stronę pisemnego zawiadomienia wzywającego do naprawienia powstałego naruszenia”.

Zgodnie z art. 14 ust. 3 Umowy Sprzedaży Praw oraz art. 17 ust. 3 Umowy Sprzedaży Energii, żądane przez (...) renegotjacje winny się rozpocząć w „terminie 30 dni od otrzymania przez jedną ze stron pisemnego oświadczenia od drugiej strony wzywającego do renegotjacji w związku ze zmianami w przepisach prawa”.

Na tle powołanych powyżej zapisów umownych Uprawniony wskazał iż, jak wynika z przedstawionej sekwencji zdarzeń, Uprawniony nie naruszył postanowień Umów dotyczących podjęcia i prowadzenia w dobrej wierze renegotjacji, ponieważ nie powstał po jego stronie obowiązek ich podjęcia i prowadzenia wobec braku spełnienia przesłanek renegotjacji. Ponadto Uprawniony przystąpił do renegotjacji - w dniu 13 lutego 2015 roku strony odbyły spotkanie (przedstawiono notatkę), w toku którego przedstawiciele Uprawnionego oświadczyli iż przystępują do renegotjacji z uwzględnieniem słusznego interesu obu stron, w trybie art. 17 ust. 1 oraz następnych Umowy Sprzedaży Energii Elektrycznej Wytwarzanej w (...) zawartej w dniu 2 marca 2010 roku oraz w art. 14 ust. 2 oraz następnych Umowy Sprzedaży Praw Majątkowych wynikających ze Świadectw Pochodzenia zawartej w dniu 2 marca 2010 roku. Na tym samym spotkaniu likwidatorzy Obowiązanej oświadczyli, że „wyrażają zgodę i potwierdzają przystąpienie do renegotjacji w dniu 13 lutego 2015 roku, zgodnie z art. 17 ust. 1 Umowy Sprzedaży Energii oraz z art. 14 ust. 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów”.

Pismo (...) obejmujące wezwanie Spółki do podjęcia negocjacji z dnia 27 stycznia 2015 roku zostało otrzymane przez Spółkę w dniu 29 stycznia 2015 roku, oznacza to, że w momencie kierowania przez (...) żądania usunięcia rzekomych naruszeń (tj. w dniu 11 lutego 2015 roku), nie upłynął jeszcze trzydziestodniowy termin, w ciągu którego przedmiotowe renegotjacje winny zostać rozpoczęte, w konsekwencji po stronie (...) nie powstało uprawnienie do sankcyjnego rozwiązania Umów. Nawet gdyby przyjąć, że po stronie Uprawnionego pomimo przystąpienia do renegotjacji i pomimo braku upływu ww. terminu 30 dni doszło do naruszenia postanowień Umów, takie ewentualne naruszenie zostało przez Uprawnionego usunięte w piśmie z dnia 25 lutego 2015 r. (doręczonym (...) w dniu 26 lutego 2015 r.) w którym Uprawniony oświadczył, że jest gotowy przystąpić do renegotjacji na warunkach i w trybie wskazanym w Umowach, w dobrej wierze, bez warunków wstępnych i zastrzeżeń. Do kolejnego spotkania – w dniu 02 marca 2015 r. - w trybie renegotjacji nie doszło bowiem Likwidatorzy nie stawili się na spotkanie, nie zawiadamiając o tym zamiarze przedstawiciele Uprawnionego. W świetle powyższego w ocenie Uprawnionego likwidatorzy (...) uchylają się od prowadzenia renegotjacji Umów w dobrej wierze, co stanowi rażące naruszenie art. 14 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz art. 17 ust. 1 i 2 Umowy Sprzedaży Energii.

Uprawdopodobniając istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia Uprawniony wskazał, iż jest stroną długoterminowych Umów wiążących (...), wobec czego przysługuje mu nie budzący wątpliwości interes prawny w usunięciu wątpliwości dotyczących stosunku prawnego, którego jest stroną, oraz realizacji zobowiązań wynikających z tego stosunku. W sprawie niewątpliwie istnieje stan niepewności, co do tego, czy po stronie Obowiązanej istnieją uprawnienia do złożenia oświadczeń o rozwiązaniu Umów z powołaniem się na wskazywane przez nią okoliczności, a to w świetle stanowiska (...), która zarzuca Uprawnionemu istotne naruszenie Umów, czemu Uprawniony przeczy. Interes prawny Uprawnionego przejawia się zatem w tym, ażeby zostało ustalone, że (...) ww. uprawnienia nie przysługują.

W świetle dotychczasowych działań podejmowanych przez Obowiązaną oraz (...) w ocenie Uprawnionego jest oczywistym, że Obowiązana wystąpiła z żądaniem renegotjacji Umów, a następnie zarzuciła Uprawnionemu naruszenie Umów w tym zakresie, aby móc następnie złożyć oświadczenia o rozwiązaniu Umów z powołaniem na art. 14 ust. 7 Umowy Sprzedaży Certyfikatów oraz z powołaniem się na art. 17 ust. 6 Umowy Sprzedaży Energii.

Według stanu na dzień wystąpienia z wnioskiem, (...) nie złożyła oświadczeń o rozwiązaniu Umów, ale cały czas istnieje ryzyko, że oświadczenia takie złoży, zatem w sprawie istnieje stan zagrożenia naruszenia uprawnień Uprawnionego. (...) utrzymuje bowiem, że powstało po jej stronie uprawnienie do złożenia oświadczeń o rozwiązaniu Umów, w związku z rzekomymi przesłankami podjęcia renegotjacji Umów oraz rzekomym naruszeniem przez Uprawnionego zawartego w Umowach obowiązku renegotjacji.

Skutkiem złożenia takich oświadczeń będzie zaprzestanie ich wykonywania, to jest odbierania energii i Certyfikatów oraz regulowania na rzecz Uprawnionego należności z tego tytułu, co narazi Uprawnionego na straty idące w dziesiątki milionów złotych. Uzyskanie orzeczenia ustalającego, że (...) nie jest uprawniona do złożenia ww. oświadczeń usunie stan tego zagrożenia, a zatem zapewni Uprawnionemu definitywną ochronę prawną i definitywnie rozstrzygnie spór co do uprawnienia (...) do złożenia oświadczeń o rozwiązaniu Umów w związku z powoływanymi przez (...) podstawami prowadzenia renegocjacji oraz rzekomym naruszeniem przez Uprawnionego Umów.

Uprawniony podkreślił, że w przedmiotowej sprawie nie przysługuje mu żadne dalej idące roszczenie, w szczególności nie ma możliwości wytoczenia powództwa o zasądzenie. Przedmiotowe roszczenie o ustalenie zmierza wyłącznie do potwierdzenia, że (...) nie jest uprawniona do złożenia określonych oświadczeń. Uprawniony nie ma innej możliwości ochrony przed bezprawnymi działaniami (...).

Udzielenie wnioskowanego przez Uprawnionego zabezpieczenia – to jest zakazanie Obowiązanemu składania oświadczeń o rozwiązaniu Umów oraz nakazanie wykonywania Umów na dotychczasowych zasadach – na czas trwania postępowania obejmującego roszczenie Uprawnionego o ustalenie – według Uprawnionego zapewni osiągnięcie celu tego postępowania gwarantując skuteczność wyroku, jaki w tym postępowaniu może zapadnąć.

Zaprzestanie wykonywania Umów sprawi, że ewentualny korzystny dla Uprawnionego wyrok zapadły w sprawie o ustalenie stanie się bezprzedmiotowy i pozbawiony znaczenia. W takiej sytuacji wyrok ten nie zapewni Uprawnionemu ochrony jego praw obecnie zagrożonych naruszeniem, ponieważ do naruszenia już dojdzie, a Uprawnionemu zostanie wyrządzona szkoda w ogromnych rozmiarach. Wobec naruszeń Uprawniony zmuszony będzie poszukiwać ochrony swych praw na innej drodze (np. w drodze powództwa o odszkodowanie w związku z zaistniałym już niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem Umowy Sprzedaży Certyfikatów). Przy czym restytucja stanu poprzedniego będzie długotrwała i utrudniona, o ile w ogóle okaże się możliwa.

Złożenie przez (...) oświadczeń o rozwiązaniu Umów (choćby oświadczenia te były przez Uprawnionego kwestionowane jako bezskuteczne), sprawi, że Likwidatorzy (...) będą twierdzić, że rozwiązanie Umów stanowi zakończenie bieżących interesów spółki w rozumieniu art. 282 § 1 zd. 1 k.s.h. Następnie podejmą pozostałe czynności likwidacyjne, zakończą likwidację i wykreślą (...) z rejestru. W razie wykreślenia (...) z rejestru roszczenia Uprawnionego w stosunku do (...) z tytułu bezpodstawnego rozwiązania Umów staną się bezprzedmiotowe.

W celu wykazania opisanych okoliczności Uprawniony załączył do wniosku dokumenty wymienione w treści uzasadnienia (k. 66-465).

Sąd zważył co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 1 KPC w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia. Może żądać go każda osoba, która uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes taki istnieje, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 1 i 2 KPC). Natomiast zgodnie z art. 755 § 1 pkt 1 KPC, jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, w tym może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania.

Tak wskazane warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, iż zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 KPC oznacza, że uprawniony przedstawił i należycie uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia.

Roszczenie należy uznać za uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego wniosek może okazać się bezzasadny. Istotą postępowania zabezpieczającego, jako postępowania incydentalnego, nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu służy dokonywana przez sąd jedynie pobieżna analiza dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji. Natomiast przy badaniu istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia należy przyjmować szerokie rozumienie pojęcia roszczenia, które podlegałoby ochronie, tj. nie tylko jako roszczenie w materialnoprawnym ujęciu, lecz jako każde uprawnienie doznające ochrony prawnej, sytuację prawną danego podmiotu lub roszczenie procesowe, będące przedmiotem ewentualnego postępowania cywilnego, w związku z którym złożono wniosek o zabezpieczenie (por. np. postanowienie SO w Gliwicach z dnia 4.06.2010 r., X GC 104/10).

Rozstrzygając wniosek o zabezpieczenie Sąd bierze pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili orzekania – co wynika z art. 316 § 1 KPC w zw. z art. 13 § 2 KPC.

W ocenie Sądu uprawniony nie uprawdopodobnił istnienia roszczenia, o którego ochronę występuje.

Uprawniony formułując treść roszczenia, o którego ochronę wnosi podniósł, iż podstawą do jego żądania jest art. 189 KPC stanowiący, iż powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Uprawniony wskazał, iż przysługuje mu roszczenie o ustalenie, że Obowiązanej nie przysługuje uprawnienie do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu Ramowej Umowy Sprzedaży Praw Majątkowych wynikających ze Świadcstw Pochodzenia Nr (...), zawartej pomiędzy Uprawnionym oraz Obowiązaną w dniu 2 marca 2010 roku (...), o którym mowa w art. 14 ust. 7 Umowy Sprzedaży Certyfikatów [...]. Jako sposób zabezpieczenia wskazał m.in. zakazanie Obowiązanej składania oświadczenia o rozwiązaniu ww. Umów.

Sąd po analizie przedstawionych dokumentów uznał, iż wątpliwie jest istnienie roszczenia w takiej formie, w jakiej zaprezentował to Uprawniony, gdyż sprowadzałoby się ono nie tyle do ustalenia istnienia stosunku prawnego, co do zakazania czynienia (non facere), czyli zakazania dokonania czynności faktycznej, co jest prawnie niedopuszczalne.

Na gruncie art. 189 KPC muszą zostać wykazane dwie przesłanki:

- 1) interes prawny powoda w dokonaniu żądanego ustalenia;
- 2) istnienie stosunku prawnego lub prawa, którego powództwo dotyczy.

Pierwsza z tych przesłanek warunkuje określony skutek tego powództwa, decydując o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Wykazanie zaś istnienia drugiej z tych przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa. Przepis art. 189 KPC, jest podstawą wytaczania powództw o ustalenie prawa lub stosunku prawnego, a więc uzasadnia ochronę praw podmiotowych, która nie jest możliwa na podstawie przepisów prawa materialnego. Można go więc traktować jako przepis będący źródłem uprawnień do dochodzenia ochrony praw podmiotowych, a więc w tym zakresie ma on charakter materialnoprawny, a nie tylko procesowy. Powództwo o ustalenie jest niedopuszczalne, gdy istnieje niedopuszczalność drogi sądowej dla powództwa o świadczenie z danego stosunku prawnego.

Wytoczenie powództwa o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne jest, co do zasady, niedopuszczalne, jeżeli w konkretnej sytuacji można wytoczyć powództwo o oświadczenie. Istotną przesłanką dopuszczalności powództwa o ustalenie jest, by strona miała interes prawny w odrębnym ustaleniu stosunku prawnego. Z reguły strona interesu takiego nie ma, gdy dojrzałe jest już żądanie świadczenia. Zasada ta odnosi się jednak tylko do wypadków, gdy powód w drodze powództwa o świadczenie może osiągnąć ten sam skutek, jaki osiągnąć może za pomocą powództwa o ustalenie (por. wyr. SN z 16.4.2010 r., IV CSK 453/09, Legalis).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy iż przedstawiony stan faktyczny uprawdopodobnia, że Obowiązana dokonuje szeregu czynności faktycznych i prawnych zmierzających do wygaszenia umów wiążących ją z Uprawnionym, a przez to między innymi do pozbawienia Uprawnionego możliwości dochodzenia spodziewanych zysków za okres 2015 -2027.

Jednakże, jak wskazano już powyżej, ochronie na podstawie art. 189 KPC podlega prawo lub stosunek prawny. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z dwoma zagadnieniami – czy Obowiązana może złożyć oświadczenie o rozwiązaniu umów łączących ją z Uprawnionym, a drugie czy oświadczenie takie będzie skuteczne na gruncie Umów, które łączą strony, szczególnie w świetle zapisów § 14 i 17. Samo złożenie oświadczenia jest zachowaniem się ujawniającym wolę składającego, co do wywołania określonych skutków prawnych, zatem nie można go zakazać. W związku z powyższym roszczeniem, które może podlegać ochronie nie jest jednak możliwym przyznanie mu ochrony poprzez żądanie zaniechania złożenia oświadczenia woli, ale żądanie uznania, iż zawarte w nim uprawnienie prawnokształtujące, ze względu na zajście określonych okoliczności, będzie bezskuteczne w chwili jego złożenia. Zatem w niniejszej sprawie, nie istnieje jeszcze roszczenie o zapłatę, ani o ustalenie bezskuteczności odstąpienia od umowy, gdyż jeszcze nie odstąpiono od niej.

Z powyższych względów, także wskazany przez Uprawnionego sposób zabezpieczenia, polegający na nakazaniu wykonywania umowy zgodnie z jej treścią jest bezprzedmiotowy.

W tej sytuacji orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSO Ewa Teofilak

ZARZĄDZENIE

(...)